

List ljudstvu v pouk in zabavo.

[illegible]

Deklica si solze obriše iz očl. Čisto drugačen izraz se ji pokaže na obrazu; z veselim ponosom in pogumom odgovori:

vice in svetovne dobičkarske politike, gotovo podleže prva in zmaga druga. Vzeta je beseda tudi vidnemu namestniku božjemu na zemlji, sv. Očetu papežu. Niso ga vprašali, niso ga pozvali, sam se pa tudi neče in ne more vsiljevati. Zato molči — molči že celo vrsto mesecev.

Mnoga srca širom sveta težko prenašajo ta molk. Vajena so, da jim hitijo misli proti Rimu in se jim olajšajo skrbi. Vajena so, da poslušajo tistega moža, kateremu pravijo oče in ga ljubijo kakor očeta. In ta oče je v strašnih letih vojske govoril, mnogo govoril. Vse je storil, da bi ustavil morije narodov, vse, kar je le mogel. In ko ni bilo upati, da bi se kmalu ustavilo sovraštvo v celoti, je pričel lajšati strašno gorje vsaj na ta način, da se je zavzel za tiste, ki so bili valed vojske prizadeti. Takrat je Benedikt XV. mnogo govoril. Dr. Srebrnič je pisal o tem v »Casu« in napisati je moral dolgo razpravo.

Razmere narodov se niso urejene. Včasih mislimo, da nam žuga pogia, žuga bolj nego kdaj med vojsko. Imamo »čine dneve«, ki nas polnijo z bojaznijo. Toda nimamo jih samo mi, imajo jih tudi drugi narodi. Potrebujemo odreditelne glasove, čakamo spasiatelja. Naj pride odkoderkoli, sprejeli ga bomo, samo da pride, samo da nam oznani dneve miru in sprave.

Prvi in največji glasnik sprave med svetovno vojsko je bil Benedikt XV. Toda niso ga poslušali. Ni bil od tega sveta in ni imel ničesar, razun dobro voljo in besedo.

Prišel je drugi — Wilson. Bil je mogočnejši sveta — nad polovico sveta je šlo za njim. Potrebovali so ga. Tisti, ki ga še niso potrebovali, so se mu smejali. Ko so spoznali, da ga tudi sami potrebujejo, se pričeli klicati: Živel Wilson — rešitelj!

Ali bo Wilsonu v zgodovini ostal sloves rešitelja? Njegov vpliv gine, njegova beseda gubi veljavo — Bog ve, če je ne bo popolnoma izgubila. Verujemo, da je Wilson istega mišljenja kakor pred letom dni. Verujemo v njegovo dobro voljo. Toda drugodi manjka tiste dobre volje, zato ostaja Wilson vedno bolj sam — kakor je ostal sam Benedikt XV. In vendar je Wilson mogočnejši sveta, mož, za katerim stoji vsa ona Amerika, ki je pred kratkim ugnala Evropo. Morda bomo doživeli, da Wilson z vso svojo dobro voljo in z vso svojo mogočnostjo ne bo ničesar dosegel.

Kaj bi v teh razmerah dosegel sv. Oče? Pač bi bila zastoj vsaka beseda. In on niti ni od tega sveta. Glasov od drugod pa gospoda, ki ima danes v rokah usodo sveta, neče poslušati. Zato sv. Oče molči. Molči, ker mora molčati.

Toda bodimo prepričani, da pride čas, ko bo sv. Oče zopet spregovoril. S paznim in budnim očesom motri razmere širom sveta in čaka trenutka, ko bo imel več upanja, da njegova beseda ne bo več glas upjočega v puščavi. Njegov poziv ne bo več znamenje, ki se mu bo nasprotovalo. Ne samo v Parizu — ne, še marsikje po svetu se

kujejo načrti za bodočnost in vsaka gospoda pri zeleni mizi bo morda kmalu izprevidela, da se ji izvija iz rok žezlo, s katerim gospoduje nad svetom. Prosimo Boga, da bi kmalu prišel odreditelni glas, prosimo, da bi ta odreditelni glas našel pri mogočnikih sveta — dovolj dobre volje.

Spomini na naše suženjstvo.

V naši slovenski domovini ne najdeš zlahka kraja, ki bi te ne spominjal na preteklo dobo suženjstva in robstva slovenskega naroda. Na skalnatih in težko pristopnih hribih in gorah štrle k nebu razvaline in peditise številnih gradov, na katerih so bivali v srednjem in novem veku roparski vitezi in drugi plemiči, ki so bili strah in trepet miroljubnega prebivalstva. Številne graščine, ki so deloma že porušene, deloma pa še dobro ohranjene, nas spominjajo na eno žalostno dobo suženjstva in robstva, ko je Slovenec tlačani grajski gospodi, ji delal roboto in ji oddajal davke in desetino. Spominjajo nas na ono žalostno dobo, ko je graščinski birič z bičem, spletenim iz usnja, udarjal po plečih in ramenih naših slovenskih prednikov in jih priganjal k delu. Spominjajo nas na ono žalostno dobo, ko je grajski valpet lovil naše mladeniče in moške, jih vklejane tiral na visoke gradove, odkoder jih je vitez gnal kot hlapce in vojake v boje za svoje roparske in sebične namene. Slovenski tlačani ni smel od teh graščakov, grofov, baronov in drugih plemičev, ki so bili skorodane izključno nemškega rodu, pričakovati nobene milosti ali prizanesljivosti. Za vsako zamudo pri delu in za vsak še tako malenkostni prestopok so bile določene težke telesne kazni. V ljudski pripovedi v okolici Sv. Pavla v Savinjski dolini in v konjiški okolici si stari ljudje še sedaj pripovedujejo, kako kruto in neusmiljeno so postopali ondotni grajski biriči in sodniki z ubogim slovenskim trpinom. Birič je z bičem udrihal po plečih našega trpina tako dolgo, dokler ni kri premočila hodno srajco. Ko je prišel zvečer utrujen, pretepan in sestradan domov, si je moral oprati srajco, kajti gorje mu, ako bi bil prišel drugi dan s krvavo srajco na roboto.

Nič manj gorja kot nemški vitezi, graščaki in plemiči so našemu narodu prizadeli upadi in naveli Turkov v naše slovenske dežele. Kar niso porušili, požgali, pobili in vplenili, so pa tirali s seboj v suženjstvo, iz katerega ni bilo nobene rešitve. Številna imena krajev, klancev, hribov, cest in potokov nas še sedaj spominjajo na dobo turških upadov, na dobo najbridkejšega trpljenja slovenskega naroda.

Kar so bili nemški vitezi, graščaki in drugi nemški plemiči za naš narod v srednjem veku ter turški upadi v slovenske kraje, to so bili v no-

vej-i dobi Habsburžani za naš narod, bili so naši tlačitelji in zatiralci.

Po skoro tisočletnem trpljenju in tlačanstvu je zasijalo našemu narodu, katerega se sme po pravici imenovati narod mučnikov, solnce zlate svobode. Na nemške plemiče nas spominjajo le še razvaline gradov, na turške vpade le še imena in na Habsburžane le še spomini na nedavno minule dni, konec je moči in tlačanstva nemškega plemstva, konec slave turškega cesarstva in tudi konec najstarejše evropske vladarske rodovine Habsburžanov, a naš narod je estal in zadihal novo življenje.

Vojno posojilo in država.

V »Slovencu« št. 77 z dne 4. aprila povdarja A. Z., da se vojno posojilo ni prostovoljno podpisovalo. Da tvori vojno premoženje več tisoč državljanov. Da je mnenje finančnikov, da je dolžnost naše države prevzeti vse vojno posojilo, v kolikor je domača last, in sicer v celom nominalnem znesku. Dolžnost države je, ščititi premoženje državljanov, da je v interesu države, da prevzame vojno posojilo v nominalni vrednosti itd.

Mi se popolnoma strinjamo s člankarjem, da je nujnost rešitve tega perečega vprašanja očitna, vendar pa ne uvidevamo, zakaj bi morala država, katera se je šele ustvarila, prevzeti bremena, katera so si naprtli v stari Avstriji iz dobičkalnosti na obrestih razni velekapitalisti.

Da bi država trpela za te špekulante polovico zgube na vrednosti vojnega posojila že začetkom, ne da bi imela še sedaj kakšno udobnost, je mnogo pomislekov in sicer iz enostavnega razloga: država še ni popolnoma konsolidirana.

Njej primanjkuje še pravi pravni temelj, torej take dalekosežne obveznosti, kakor prevzete ogromnih svot vojnega posojila in še z nominalno vrednostjo — ona ne more in ne sme vkljub nujnosti izvršiti, ne sme prevzeti takega dolga in to še o nim državljanom nasproti, kateri niso bili v Avstro-Ogrski naseljeni.

Res je, da mora država skrbeti za najugodnejšo rešitev naše valute, našega premoženja, kajti čim manj mi zgubimo na našem premoženju, tem gospodarsko krepkejši vstopamo v državno gospodarstvo in v neodločujoči državni gospodarski krog.

Ako se vprašanje krone in dinara ne rešuje drugače kakor 1 : 3, nam ni rešitve, če tudi prevzame država vojno posojilo v nominalni vrednosti.

Najprej mora biti rešeno vprašanje kronske valjave nasproti dinarju in ta je 1 : 1, kajti le na ta način zamoremo s polno kapitalistično močjo vstopiti v krog sodržavljanov, sicer smo pa odvisni siromaki, kateri ne neodločujemo pri ustvarjenju države SHS, ampak le »garame« zopet za onir, kateri so bili toliko srečni, da niso bili avstrijski ogrski podaniki.

VI.

Drugega dne zarana je bila naša Katrica zopet na potu s prtljago na hrbtu in slepim vojako za sabo.

Trava na obeh straneh poti in zelišča po pučini so lesketala v prvih solnčnih žarkih, kakor bila posuta z demanti, vrhovi smrek, mokri od rosa so bili kakor previečeni s srebrom. Na vzhodu žarelo nebo v zlatu in škrlatu; v oddaljenih gromih se je dvigala nočna vlaga in plavala med nebi in zemljo. Ptice so se bile vzbudile in polnile zrak svojim petjem; pridna čebela je brneč letala okoli cvetk; hrošči, metulji in kobilice so se veselo izpletavale; vse se je smejalo, ko je napočil lepi dan vse je mladi svetlobi vriskalo nasproti.

Tudi dobra deklica je bila nevedoč tako dolga volje kot narava. Tamintam je navdušeno zapela: kaj glasov te ali one pesmi, ali pa govorila kaj, bi vzbudila veselje v njegovem srcu. Vojak je do časa hodil molče; nazadnje je vprašal:

„Kako si vesela, Katrica! Gotovo zato, ker lepo vreme? Sicer ne vidim, pač pa slišim, kako ptice kličejo „Doben dan!“ in kako čebele brenče se veselo.“

„Ne, Janez, nisem vesela zaradi tega“, odgovori deklica. „Stopi bliže k meni, povedati ti moram nekaj zelo čudnega. Sicer so samo sanje in sk sem jih pozabila; odkar pa sem vesela, so se mi pet vse vrnile v spomin. Sanje so vendar le ne prijetne, kaj ne, Janez?“

„Včasih.“

„Seveda, ako so sanje lepe. Taz še nikdar sem bila tako srečna, kot snoči v spanju; niti z tolarjev ne dam svojih sanj in to je vendar grozno mnogo. Jezi pa vendarle človeka, da sanje niso nica.“

„Kaj pa se ti je vendar sanjalo tako lepega Katrica?“

[Dalje prihodnji]

„In jaz naj te zapustim? Da bi plesala z drugimi fanti, med tem ko bi ti po cele tedne sedel za pečjo, žaloval in mislil na me? Janez, me razumem, kako si le misliti moreš kaj takega. Ali misliš, da nimam srca in bi te pustila, da bi hiral zaradi mene? Ne, ne, zelo si me imel rad, ko si imel še svoji dve črni očesi; zdaj pa bom jaz tebe rada imela, ko so jih izgubil, siromak! O drugih fantih pa mi kar ne govori več; hudo mi de, ravno tako se mi zdi, kot bi me ne spoštoval več. Ako se le spomnim na to, se mi solze udero iz oči.“

Janez neme stisne deklici roke, hvaležno jo občudujoč. — Po kratkem premolu pravi z globokim vzdihom:

„Katica, ti si angel, to dobro čutim. Samo zaradi tebe lahko pozabim, kaj mi je Bog vzal; pa ne more biti!“

„Da“, odgovori ona: „razumem te. Reči hočeš, naj postanem stara deklica. A temu ne bo tako, stopiti hočem v srečen zakon in se omožiti, predno bo posejana ozimina, vidim!“

„Omožila se boš!“ namrmra vojak, na tihem žalosten. „O Katrica! Zdaj si mi olajšala srce, Bog daj, da bi te tvoj mož ljubil, kakor to zaslužiš.“ — Omožila se boš torej? S kom? Ali je prijatelj in naš vasi?“

„Janez, ali si ob pamet?“ vzkligne deklica tako glasno, da je odmevalo za njo v gozdu. „Omožila se bom. Vprašaj, s kom? S tabo!“

„Moj Bog! Z mano, s slepcem!“

„S tabo! S tistim, ki bi dal še dve očesi, da bi me smel ljubiti!“

„O hvala ti za toliko dobroto! Bog ti naj povrne, toda —“

Katica mu roko položi na usta in zaduši nadaljnje besede, rekoč:

„Molči, govori si ravnokar tako resno in jaz sem poslušala, da mi je srce hotelo počiti. Pusti me, da tudi jaz govorim tako, ako bi bila jaz po nesreči

oslepela, ali bi bil zavrgel revico? In ako bi te v svoji nesreči ljubila še dalje, ali bi ji za dal smrtni suneč s tem, da bi bil prijazen z drugimi dekleti? Odgovori mi na to!“

„Ne smem.“

„Moraš in kar naravnost govori, Janez!“

„Oh, Katrica, jaz bi storil, kar ti delaš sedaj. Tako ne more biti, draga prijateljica. Kaj bi ljudje rekli o meni?“

„Pa mora biti!“ pravi deklica odločno. „Obljubi mi z moške besede, da bo Bog slišal, dokler naša se združijo duhovnik v cerkvi.“

Ko je vojak to slišal, si je obraz zakril z rokami ter počasi povesil glavo deklici na prsi: skoro je cmedel od ginjenosti in molčal, dokler ni vzklilnita Katrica:

„Ljudje! Kdor dela prav, se mu ni treba sramovati. Kadan pojdem s tabo v cerkev, da pred oltarjem rečem „da“, takrat bom ponosno dvignila glavo in si mislila, da Bog v nebesih ve, kaj je prav in ka ne. Bodi brez skrbi, jaz že pokažem, kaj človek lahko stori, ako so močne roke in srce. Ničesar ne boš pogrešal, Janez, za to bom že jaz skrbela. Pri tebi ostanem in tolažila te bom, rada imela in razveseljevala, dokler naju smrt ne loči. In tako bova živela z materama, z dedom in Pavličkom srečno in mirno, kakor doslej. Ali ni prav tako?“

Tokaje ji je slepi vojak poljubljal roke. Pač se še mrmral nekaj besed, kakor bi odklanjal ljubeznivo ponudbo, a ona je rekla odločno:

„Janez, tu ne moreva obsedeti, morava naprej. Znočilo se bo že, predno prideva do hiše, kjer sem spala pred štirimi dnevi. Vstani in veselo ojdiva naprej. Ne besedice več o tistem; kar sva rekla — va rekla. Zdaj govoriva o drugih stvareh!“

Zadela si jo skrajno na hrbet, podala Janezu palico in tiho, a vesellega srca sta šla dalje po trdi pustinji.

Država torej ne more in se ne sme poprijeti prezehtja vojnih posojil pred rešitvijo kronakega vprašanja, sicer bi bila ona in tudi lastniki vojnih posojil občutno oškodovani.

V omenjenem članku se poudarja, da mora država v lastnem interesu prevzeti vojna posojila, kajti ona potrebuje, posojil, da more kriti tekoče račune. Ona si jemlje začasna posojila in končno morala si bo vzeti v državi sami posojilo, ako ne bo hotela biti dolžnica tujemu kapitalu — državam. Prevzete vojne posojila bi bilo baje priporočilo za novo posojilo.

Ta trditelj zdi se nam nekaj drznja, kajti s prevzetjem vojnega posejila se polovico nepokritega dolga. Toraj bi napravila dolg za katerega bi ne imela kritja ali pa bi mogla potem izvanrednih davčnih dohodkov kriti to breme. Priporočilo, katero daje člankar, bi bilo zelo jalovo, posebno za podpis novih državnih zadolžnic.

Po našem mnenju je neobhodno potrebno, da najdemo način, lastnike vojnih posojil kolikor mo- goče rešiti občutne zgube na kapitalu ali obrestih ne da bi s tem državo obremenili. S tem da do- sežemo zjamčenje neke določene vrednosti voj- nega posojila, in če tudi posamezni lastniki zgu- bijo percentuelno na primer 25% na kapitalu, ali pa da si isti rešijo popolni kapital in izgubijo le za nekaj časa obresti, ob enem pa tudi služimo državi, kajti ona se ne zadolži — in je vsak čas v stavu, pri državljanih iskati poirebno posojilo.

Ako bi država prevzela vojno posojilo v no-
minali, zavezati bi se morala, to posojilo obresto-
vati, kar bi proizvajalo ogromne davke.

Da se temu izogne, potreba ji je le skrbeti za to, da se najde način tezauriraja (zvezanje). Ta način najti, ni po našem mnenju neizvedljivo. Kakor nam je znano, obstojijo že zavodi, kateri zbirajo vojna posojila pod ugodnimi pogoji, kateri nudijo lastnikom vojnih posojil ali jamstvo za prvotno vplačane glavnice ali pa 75% glavnice s sedanjim časom primernim obrestovanjem.

Ako so taki denarni zavodi v naši državi in ako isti stoje pod državno kontrolo in če dajo ti zavodi razpoložljivi kapital državi kot podjetniku raznih naprav in investacij proti primernem obrestovanju na razpolago in če je končno na dobičku investiranega kapitala, deležna ne le država, denarni zavod, podjetje, temveč tudi prejšnji lastnik vojnega posojila — postane škoda, katero imajo trenutno lastniki vojnih posojil, le začasna — kajti ona zgine sčasoma vsled dobička katerega si pridobimo iz investiranega kapitala.

Toraj ne država mora priskočiti z prevzetjem
vojnega posojila nam na pomoč, ona mora le vpra-
šanje kronske vrednosti rešiti na podlagi 1:1;
lastniki vojnih posojil pa se morajo zadovoljiti z
zajamčenjem nominalne vrednosti vojnega posojila.
potem izplačila v določenem roku v gotovini.

Doseženo je potem dvojno:

Država nima precej začetkom velikega obveznega dolga, lastnik vojnega posojila je pa brez skrbi za svoj kapital.

Mitelnov.

Tako ne gre.

Ko se je vradala armada rajne Avstrije s so-
ške fronte, je prišlo na slovensko ozemlje na tisoče in
tisoče konj. Na Kranjskem in Štajerskem so se ar-
madni oddelki razorožili in konji so se prepustili —
samim sebi. Kakor kobilice so se množile te konjske
tolpe in pokrile polja in brda povsod ob veliki cesti.
Pritisnil je mraz, zapadel je sneg in nevarnost je bi-
la, da bo vse to dragoceno blago uničeno vsled gla-
du in vremenske neizgode. In tedaj so oblastva po
svojih organih in po časopisju prav ganljivo nago-
varjala kranjske in štajerske kmete, naj vendar vze-
mejo te uboge živali pod streho in jih rešijo gotove
smrti, saj jim bode žival ostala potem v last proti
povsem neznatni odškodnini. No in naši ljudje so se
res usmili uboge konjske para, jo vzeli premraže-
no, garjevo, mršavo, kilavo in suho v svojo skrb in
jo negovali z vso le mogočo potrpežljivostjo, v upan-
ju, da si morda vendar vzredijo kakšno delavno ži-
vino. Mesto toliko goveje živine, katero so mu že iz-
tirali iz hlevov priganjači avstrijske vlade. Pa res!
Uboga kljuseta so se ob skrbnem negovanju večino-
ma prav veselo popravila in se spremenila v prav
lepe, uporabne živali. In lahko verni kmetič se je že
veselil, češ, vsaj nekaj imam za vse svoje nešiete
žrtve!

Toda, naša deželna vlada, oziroma vojna uprava, je ukrenila drugače. Sedaj, ko so se konjički, katere so posestniki od posebne komisije po cennitvi prevzeli in plačali, lepo popravili, se je odredil pregled vseh od vojaštva prevzetih konj. Ker so se živali popravile, so seveda več vredne, cenijo se nanovo in kmetje morajo doplačati razliko med sedajno cennitvijo in med ceno ob prevzemu. In ta razlika je v mnogih slučajih velika, kmetu pa splava up, da mu

bo vsaj nekaj ostalo od vojne, lepo po vodi. Boljše konje pa komisija kratkomalo odvzame. Te komisije že delujejo v celjskemu političnemu okraju, razburjenje med kmeti narašča in to toliko bolj, ker se o nim, ki so teh konj na tisoče prevedli in zaharantali čez mejo, ne zgodi prav nič, ker se cele trume vojnih dobičkarjev smejo brez strahu bahati s pri-
služenimi stotisoči in milijoni. Saj so konje vendar plačali po ceni, kakoršne je določila komisija, se-
stavljena iz častnikov in civilnih strokovnjakov. Za to pa, da so živali rešili pogina, bi sedaj še naj plačevali visoka naplačila! To vendar ne gre! Če pa je kmet dobil kako živinče vse eno vendar le bolj po-
ceni — to vendar ni takšen greh, saj je moral svojo živino in svoje pridelke oddajati ves čas vojne zelo
po ceni, katero so mu diktirali drugi; tudi ni ta do-
biček v nobenem primeru z onim, ki so ga pobasali drugi. Prizadetem mestu se prav resno nasvetuje,
da se to povsem nepričakovano nadlegovanje itak izmučenega kmetijskega stanu ustavi, oziroma ublaži,
drugače bodo nastale posledice, ki utegnejo biti prav
zelo neprijetne.

Položaj v Parizu.

Iz Beograda poročajo dne 14. aprila („Slov. Narod“):

Vest, da sta Maribor in Celovec zanesljivo jugoslovanska, je prinesel v Beograd na povratku iz Pariza general Pešič že pred tremi tedni. — Ta vest ni popolnoma točna. Kakor je bil položaj v Parizu do zadnjega časa, je čisto gotovo, da pripada Jugoslaviji vse ozemlje na Štajerskem in Medjimurju, kakor je potegnjena sedanja demarkacijska črta z majhnimi mejnimi korekturami (popravki) v naš prid. Gotovo je tudi, da prične meja Jugoslavije v bivši Koroški z neposrednim nadaljevanjem meje iz bivše Štajerske. Koč bo potekla nadaljna meja na Koroškem, danes se ni čisto gotovo, vsekakor je vest o izvršenem ljudskem glasovanju na Koroškem, v kolikor smo to glasovanje mogli izvedeti, vplivala jako ugodno na mirovno konferenco. Vprašanje Reke še ni odločeno, Trst in Gorico moramo smatrati za izgubljeno, o teritoriju (ozemlju) doslej odločitev še ni padla. O tem so danes mogoče samo domnevanja, gotovega o Primorju ne ve niko.

Politické věci

Občni zbor SKSZ za Štajersko se vrši v Mariboru v sredo po Beli nedelji dne 30. aprila 1919 ob 2 uri popoldne v dvorani Slov. kat. delavskega društva v Flösserjevi ulici šte. 4. Pridite v obilnem številu!

**Zaupnike Kmečke Zveze prosimo, naj nam ta
koj poslejo sezname krajevnih odborov naše stranke.
Prireja te v vsaki županiji oziroma vasi shode.**

Socijaldemokrati — čigavi učenci so? Židov-
skih učenikov. Odtod tudi, da nič ne udirajo
po rabinskih in čifutskih milijonarjih, temuč samo
po katoliških dobov ikih.

Rdeča nevarnost. Prijatelj lista nam piše: Veselimo se, da je blizu nevarnost, ki preti mirnemu razvoju naše Jugoslavije, ker vemo, da res ti ljudje, ki se štejejo med nezadovoljneše, naj si bodo boljševiki, špartskovci, komunisti ali navadni rdečkarji imajo le eden cilj, za katerega se najbolj ogrevajo, to je vere uničiti, ali pa vsaj oslabiliti. In tudi to vemo, da s svojimi načeli ne morejo ljudstva osrečiti, kakor vidimo v Rusiji, Nemčiji itd. Da se pri nas naredi proti rdečemu socijalizmu jez, treba je, da se ljudstvo porči in da se ravne polizkus zanesti rdečkarstvo med kmetске delavce, viničarje in druge niže stanovse vsaj na deželi, ker meščanski delavci so itak socijalistično organizirani. Najboljš pripomoček je pač ta, da nižji stanovci dobijo zemljišča čimprej, tem bolje, kot nam je že obljubljeno, ker ako postane naš delavec posestnik, bo imel dostop v kmečke organizacije in ne bo mu prišla na misel socijalna demokracija. Posebno za viničarje je socijalna demokracija nevarna vaba. Ta stan bo postal ne srečen če ga dobijo rdečkarji v svoje mreže in se mu ne dajo deli graščinskih zemljišč, ki jih sedaj mora obdelovati. Mali posestniki, viničarji, blapci, dninarji in d mači rokodelci na kmetih res zaslužiijo, da se jim razdelijo posestva tucev in graščakov. Če jim bo Jugoslavija dala njih lasten dom, bodo pošali ti ljudje s svojimi družinami najbolj zvesti državljani in rdečkarji ne bodo do bili dostopa do njih. — Dostavek uredništva: So glašamo z vašimi izjavami. Slov. Kmečka Zveza bo po svojih poslanjih strela, da bo sgrarna reforma res tako urejena, da bodo posestva tucev in graščakov prišla v last slovenskega ljudstva.

Gliha skup štriha. Zadnji čas o razjemo, da se za socialdemokratske shode posebno zanimajo, jih dobro podpirajo in za nje sgtirajo tudi oni, ki so tatti in trobili prej v remski rog. Kako je to mogoče, ali je zavel v socialdemokracijo h ga

vah nemškotarski duh, ali pa socijaldemokratični v nemškotarskih glavah? Nekaj že mora biti, saj kar gliha, tudi skup striha.

Italijan zopet v Mariboru. V Mariboru se je pojavil te dni zopet italijanski poročnik, ki jo je moral zadnjič z italijanskim kapetanom neprostovoljno odkoriti iz Maribora. Italijan je najprvo obiskal mariborske nemške kolovodje in »ljubeznjive« Nemke, še le potem ko ga je izsledilo neko pazno

Italijani snubijo Nemce. Italijanska vlada je kot velikonočno darilo naklonila prebivalstvu dunajskega mesta 4000 ton riža. Nemško časopisje je radi tega kar iz sebe in povzdiguje Italijane v deveta nebesa.

Gibanje med železničarji. Socialdemokratski in nemški železničarji, ki se vedno radi jedo kruh v Jugoslaviji, so zadnje dni delali in rovarili na to, da bi nahujskali tik pred Veliko nočjo železničarje v Sloveniji na štrajk. Naša vlada je pred dnevi ugodila zahtevi slovenskih železničarjev in jim je dovolila enkratni nabavni prispevek in 100% zvišanje doklad. Hoteli so štrajk, da bi spravili Jugoslavijo v zagato. Vedeli so, da bi Lahi in Nemci takoj udarili po naših krajih, kakor hitro bi nastal štrajk. Naši slovenski železničarji so štrajk na velikem shodu v Mariboru dne 16. aprila odklonili. Takó je za sedaj odstranjena nevarnost, da se ustavi promet v Jugoslaviji. Upravičena je zahteva slovenskih železničarjev, naj bodo deležni zvišanja plač samo oni železničarji, ki delajo. Tisti pa, ki hujskajo na štrajk in rovarijo proti Jugoslaviji, naj se jih požene preko meje v Nemško Avstrijo. Bodo videli, kje je boljše!

Tedenske novice.

Sladkor za mariborski okraj dobijo trgovci za mesec april pri okrajnem glavarstvu v Mariboru. Okrajno glavarstvo ga je tako-le razdelilo: Studenci: 950 kg; Dobrovci: Raunig 300; St. Ili: Plevnik 900, Hamer 130, Svaty 800; Fram: Zamolo 400, Högenwart 300, Kodrič 380; Kamnica: Poš 1140; St. Jurij ob P.: Dobaj 680; Jarenina: Cvilak 800, Fr. Kramerberger 800; St. Jakob: Arnus 1140; Sv. Križ: Vredonig 510; Krčevine-Leitersberg: Šerec 1730, Hoče: Vodenik 980; Rače: Kodrič 40, Sijanec 300 in Lašič 230; Gornja Sv. Kungota: Rojko 710; Spod. Sv. Kungota: Vaupotič 470, Likavec 300; Limbuš: Zemljič 320, Rotner 200, Sorko 300; St. Lovrenc pri Mariboru: Kukovič 300, Jäger 800, Oder 300, Kores 200, Karničnik 300, Bauer 2600; Smarjeta na Drav. polju: Macun 680; Smarjeta ob P.: Baumgartner 640, Jager 400; Smartin pri Vurbergu: Kostanjšek 680; Sv. Nikolaj: Florijančič 270; Ploderšnica Sönwetter 320; St. Peter: Lajnič 1040; Pekre: Sorko 220; Planice: Kodrič 220; Podova: Novak 520; Po-brežje: občina 1520; Ruše: Kupčič 100, Beigot 300, Šernec 420, Kasjak 180; Reka: Lebe 610; Ribnica: Brezno: Povoden 80; Razvanje: Koc 330; Radvanje: Lobnik 950; Marija Brezje: Horvat 610; Žitečkava: Kostanjšek 380; Slivnica: Loh 300, Polajnkó 500; Tezno: Seweder 200, Walzl 150; Svečina: Smonig 500, Skribe 470; Selnica ob Dravi: Jagrič 500, Golob 300, Kanzler 300, Pinter 300, Glaser 370; Pekló: Sima 220, Schwelz 200; Makole: Tošorok 900, Dreo 420, Novak 420; St. Martin na P.: Vorša 1020; G. Polskava: Uranjek 400, Navratil 390; Poljčane: Vo-denik 600 Oberski 300, Knaflič 270; Pragersko: Tišler 300; Studenice: Kaučič 610; Sp. Polskava: Si-herl 530; Slov. Bistrica: Počivavšek 400, Krošelj 500, Rozman 500, Omerzu 400, Stiger 400, Razdelik-nica 1000, Pinter 1000; Sv. Ana: Zemljič 730; Sv. Anton: Tušak 500, Markovič 400, Ozvatič 400; Sv. Andraž: Ozvatič 170; Sv. Barbara: Kranjc 540; Sv. Benedikt: Šumenjak 1240; Sv. Trojica: Čaus 560, Čeh 400; St. Jurij v Slov. gor.: Bauman 400, Wer-glez 330, Siter 400, Schönewetter 400; St. Lenart v Slov. gor.: Zemljič 1240; Negova: Šumenjak 170; Sv. Rupert: Lorber 690, Bauman 200, Golob 200 in Rojs 400; Biš: Rojs 190.

Draga vožnja. Uprava južne železnice je z 18. aprilom zvišala svoj tarif za 200%. Tako bo odslej stala vožnja po železnici tam, kjer je stala do sedaj 1 K — 3 K. Železnica se izgovarja, da je bila primorana to storiti, ker ne more drugače pokriti pri-manjkljaja, ki znaša vsak mesec 20 milijonov K in ker mora žrtvovati velike svote za popravila in zboljšanje plač.

Tako ne gre! Na Pragerskem so dne 15. in 16. aprila oddajali 115 plemenskih kobil. Polovico kobil so dobili kranjski prekupei, dasiravno ima Kranjska toliko konj, da jih je že mnogo tisoč prodala v lužne dežele in celo v Italijo. Na Štajerskem je veliko pomanjkanje vprežne živine in sedaj nam jih še odjede ljudje iz Kranjske, ki jih ne rabijo. Vprašamo, kdo je povzročil tako nepravilno razdelitev konj?

Osebná dohodnina Na naša vprašanja glede odmere oseb dohodnine javljamo, da je država odredila, da se sedaj osebna dohodnina ne sme izračunati. Proti praviški odmeri osebne dohodnine pa se, ali vsak takoj, pritoži na okrajno finančno upravo ali na davčno službo.

Zavarovanje. Na razna vprašanja glede zavarovanja odgovarjajo da mora vsakdo, komur še zavarovalna doba pri starih zavarovalnicah ni potekla ostati pri isti tako dolgo zavarovan, dokler ne more odstopiti. Zavarovalno svoto mora

nanese ravno slaba ura. Iz Ptujja, kjer se je nastavljal poseben prodajalec in poročevalec »Jugoslavije«, frče zdaj dan za dnevom skrbno opiljene pušice na dozda neomadeževane moše in njih rodbine. Kako pridejo ti gospodje do te časti? Ali ne tiči morebiti prikrito kruhoborstvo v teh vrsticah? Mislim, da se ne motim. Očitajo se nemške ali slabo slovensko govoreče gospe. Če pa vzamemo to merilo, potem bi moral marsikteri naših najboljših uradnikov zginili iz površja. Kdo si more n. pr. danes misliti Ptuj brez dr. Jurtela, Jurza, Meža, dr. Draunerja, dr. Stuhca, dr. Schreinerja, Zabernika, Zemljiča, dr. Kotnika itd.! Pamet toraj in nos drugam in ne v pešene rodbine!

Ptuj. Tukaj se nahaja še zmiraj obitelj zloglasnega bivšega glavarja Netoliczka in uživa pri aprovizaciji velike prednosti. Ali je te plačilo za to, da je glavar Netoliczka neusmiljeno preganjal Slovence, njegova soproga pa je slovenskim kmetičam, ki so prinesla živila na trg, premetovala jerbare in iste sodnji evadila, ako ji niso ugajale cene. Zahtevamo, da se Netoličkove takoj požene čez mejo. Za take ljudi nima Jugoslavija živeža! Netoliczka je bil glavni krivec našilnih revkizicij in neposredni krivec žalostnega forminskega dogodka.

Ptuj. Tvrda Matheis Suppanz i drug pošilja še vedno nemška naznanila o cenah jajc. Misli še vedno, da je v nemški Avstriji.

Sesterže pri Ptujski gori. V noči od 6. na 7. t. m. sta dva fanta okradla pri kmetu Draškoviču kravo vredno 4000 K. Gnala sta jo na Pragersko, in sta hotela tam prodati. Orožništvo ju je prijelo dalo kravo lastniku nazaj, a tatoviče vtaknila v luknjo v Slov. Bistrico.

Sesterže. Ptujskogorska pošta bi imela priti knam vsak teden 3 krat, a pride malo kdaj meki teden celo nič, drugi teden zopet enkrat. »Gospodarja« dobimo še le v nedeljo pri cerkvi, ponedeljkovo »Stražo« tudi tako, petkovo »Stražo« pa v ponedeljek itd. Ali smo še vedno pod nemškim jarmom? Gospodu Uranu baje Jugoslavija ne diši.

Vurberg. Grozota štiri in polletne vojske, kakršna nam je prizadajala toliko gorja in pomankanja, ter skoraj sleherni družini vzela očeta ali več sinov, je za nami. Vojska je minula, a nje posledice še bomo občutili mnogo let, posebno obžalovanja vredne so družine, katerih dragi se ne povrnejo nikoli več. Vendar se moramo čuditi, kako so nekateri tako lahkomišelní, da so prirejali celi predpust in še v postu plesne zabave in to še celo pri takih hišah, kjer so izgubili očeta ali sina. Še bolj žalostno pa je, da se nekatere hiše niti sedaj v postnem času ne morejo vzdržati plesa in to sedaj, ko še toliko naših bratov ječi pod tujim jarmom. Ljudje božji, ali mislite, da bomo s plesom, pijačo in vriskanjem dozidali že pričeto našo jugoslovansko domovino? Na francoskem so bili vsi plesi prepovedani in to iz žalovanja za padlimi za domovino, mi Slovenci pa, ki še nimamo niti pravih mej svoje domovine in tudi dovolj vzroka žalovati za padlimi na bojišču, mi bomo pa tačas plesali, popivali in vriskali, kar nam škoduje celo na mirovnem posvetu v Parizu. Tu je pač treba odločne roke naših oblasti. Spametujmo se še o pravem času, ter s treznim delom delujmo za našo novo Jugoslavijo. Naše bratstvo smo zopet na novo oživeli in se pridlo čita in predava.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 23. sušca t. l. se je ustanovila tukaj »Zveza kmetijskih podružnic v polit. okraju ljutomerskem«. Načelnikom je bil izvoljen nadučitelj in načelnik kmet. podružnice v tujji vasi Franjo Cvetko. Naloga novoustanovljene Zveze: bo pazno zasledovati pereča kmetijska prašanja. V to svrhu bo prirejala »Zveza« po potrebi shode podružničnih delegatov na raznih krajih polit. okraja ljutomerskega.

Mala Nedelja. Zborovalci Kat. izobr. društva na zborovanju dne 30. marca protestirajo proti škri grabežljivosti in ropu naših primorskih del. Zborovalci prosijo jugoslovansko vlado, naj vsemi močmi deluje na to, da se vsi jugoslovanski kraji ob Adriji združijo v državo SHS. Zatevajo in prosijo, da se iz sovražnih držav vrnejo naši vjetniki ali da se jim zboljša njih živensko stanje.

Svečina. Zloglasni bivši svetinski župan Pakolo, ta velenemec laškega pokolenja, je imel najetjji del krivde ob peklenskozlobni gonji zoper njega župnika Vida Janžekoviča. In zdaj izvemo, kako je rajnega trpina še na mrtvaškem odru ležega ostudno in celo bogokletno sramotil n. pr. soboto v Smonigovi gostilni. Prepričani smo, da

tudi Paskola doseže zasluženo plačilo za njegovo delovanje. Vsekako pa si treba kmalu dobro ogledati vso družbo, ki se še z njim brati!

Svetinje. Shod SKZ ki se je pri nas vršil v nedejlo dne 6. aprila je sijajno uspel. Predsedoval je č. g. župnik Fr. Bratšek. Poročala sta posl. Brencič in nadrevizor Vlad. Pušenjak o političnem in gospodarskem položaju. Soglasno so se sprejele resolucije glede zasedenja naše zemlje po Italijanih, divjanja nemških tolp na Koroškem, proti previsoko odmerjenemu dohodninskemu davku in za sklicanje deželne zbornice.

Celje. Gotovo ni merodajnemu mestu znano, da se v mestnem vrtu še pozno čez polnočno uro godijo kaj nečedne reči. Kar celi voji pijanih moških in ženskih rogovili okrog, razgraja, kriči in vriska, da ljudje v hišah ob Savinji spati ne morejo. Videti je, kakor da bi se bila odpravljena javna hiša prestavila — v mestni vrt. Upamo, da bo ta migljaj zadostoval, da se ta pohujšljivi nedostatek odpravi.

Celje. Nedavno je bila predstava v mestnem gledališču. Ker je bila nedelja, se je vdeležilo predstave tudi dokaj kmečkega ljudstva iz okolice in so si nekateri vzeli celo lože, ker drugih prostorov niso dobili. To je hudo zbadlo neko visoko gospo, soprogo vojnega dobičkarja in večkratnega miljonarja. »Lože bi naj bile vsaj po 100 K« je dejala in visoko privzdignila nos, »potem bi kmetje ne silili vanje in boljši človek (mislila je sebe seveda) bi se imel vendar kam vnesti.« Tako! Da smo večinoma kmetje — kajti gospoda se je te govine dosledno izogibala — znosili ogromno premoženje skupaj, za to smo bili pa dobri! Oj ti frakarja, kako oblastna si še v naših »narodnih« krogih!

Celje. Po našem mestu se klatijo v času med šolskim poukom cele tolpe otrok, ki bi morali biti v šoli. Iz postaje došle potnike kar obsipljejo in jih vsiljivo nadlegujejo. Tudi beračijo in izmičejo po hišah in na trgu. Ker imamo v Celju jako številno državno policijo, ki očitno ni preobložena z delom, bi bilo pač dobro, ko bi se iste tudi malo pobrigale za našo podivjano mladino.

Strmec pri Laškem. Tukaj je umrla zadnjega marca Marija V. po domače Jarkova Mica ter bila 2. aprila ob lepi udeležbi pokopana. Zapustila je domačim in vsem, ki so jo poznali, s svojim res pobožnim življenjem lep vzgled, cerkvam pa lepe darove. Počivaj v miru ter vživaj plačilo v nebesih!

Laško. Le dobri si bodimo. Tako vabijo socialdemokratski agitatorji kmeta. To vabilo je vabilo lisice, ki si je tudi dobra hotela biti s kokošjo, da jo je tem lažje pobasala. Vendar nekaterim se še ni tako daleč razsvetlilo v glavi, zakaj ko bi se jim, ne bi motili s socialdemokracijo in nemškutarji shoda Kmečke zveze, pač pa pazljivo poslušali, kar se tukaj govori, da bi se otreli tistih plesnivih misli in nazorov izza predmajskega časa, ki tako malo sodijo v novi čas, kakor gnojna jama v hišo!

Premogovnik Skale—Velenje. Iz članka: »Nepotrebne skibi«, objavljenega v soc. dem. listu »Delavec« 29. marca, se marsikaj spozna. Spozna se, da hočejo soc. dem. voditelji zahtevati »potom sklepa«, naj pisarna na premogovniku izplačuje članarino za soc. dem. stranko iz zaslužka vsakega, tudi katoliškega delavca, četudi tega ne. Spozna se, da ne bo smel biti na premogovniku noben delavec, ki ni socialni demokrat, vse po sklepu voditeljev demokratov, za katere bi bilo to najbolje, če bi le bilo pravično in pošteno tudi do katoliškega delavca, kar pa ni. Še enkrat povemo: soc. dem. nimajo teh pravic. Vsak delavec ima pravico, iskati pri državni oblasti varstva, če mu kdo vzame delo radi tega, ker je katoliški. »Meščanskega klerikalizma« tu nimamo, pač pa krščansko ljudstvo, delavca in kmeta, ki še nobeden ni delal sile socialnim demokratom. Računa z delavstvom se nobenemu krščanskemu človeku ni treba bati, ne delavcu trpinu, ki demokratom, ni mogel delati krivice, ne gospodarju, ki vsled vere mora biti in je bil še najpravičnejši do svojega delavca. Kaj pa pomenijo besede: »Dosti je bilo tolažbe, dosti pa tudi zavajanja vode na klerikalne mlince, dosti pa tudi brezkončnega trpljenja pod klerikalno ero.« Nejasne so te besede! Kdaj je vladalo, če je to pomen teh besedi, krščansko ljudstvo, pred vsem delavstvom, nad soc. dem. in jim delalo krivico, da »ne bo smelo več zraven njih mirno živeti?« Zdaj so delavci trpeli, a ne od krščanskih ljudi, a še več bodo trpeli vsi pod soc. demokrati. Bralci naj sami še dalje presodijo, so li modre ali samo nerodne besede: »Silo, na katero se močic zanaša, se nahaja menda

v obliki slame v njegovi glavi.« So menda soc. dem. iskali svojo moč v slami, četudi bi, kar se pri človeku ne zgodi, jim je mesto možgan polno zrastle v glavi. Če je po mislih dopisnika škoda za maslo, o katerem govori, naj pride po njega, ga bo mogoče raje nosil in si ga bolje vedel ohraniti na svoji glavi.

St. Janž na Vinški gori. V četrtek, dne 4. t. m. zvečer je po daljši in mučai bolezni bogudano izdihnil svojo blago dušo Anton Zajc, p. d. Skaza v Lipju. Bil je vzoren mož ter večletni naročnik Slov. Gospodarja. Svetila mu večna luč!

Troblje pri slovengradcu. Dne 10. aprila smo pokopali vrlo gospodinjjo Marijo Krevh, mater č. g. Matko Krevha, kaplana pri Sv. Petru niže Maribora. Svetila ji večna luč! G. kaplanu in vsem ostalim naše iskreno sožalje!

Sv. Peter na Kronske gori. V nedeljo 6. t. m. smo imeli shod SKZ. Mestni župnik g. Al. Čížek se je odzval našemu povabilu, pa je prišel tudi k nam, ki tako težko zapustimo svoje hribovske domove. V svojem zanimivem govoru nam je predvsem utrdil navdušenje za našo novo državo, Jugoslavijo, ter nam pokazal, da je bila za nas Slovence edina rešitev ujedinjenje z nam sorodnimi brati Hrvati in Srbi. V nadaljnjem izvajanju nas je prepričal tudi o potrebi kmečke organizacije (SKZ) ki bi naj bila mogoča opora tako proti krivičnemu kapitalizmu, kakor tudi proti pretiranim zahtevam socijalstov, ki hočejo pod imenom svobode uvesti strahovlado in zaslužiti vse drage stanove. H koncu je še povdarjal, kako potrebna je vsem, zlasti mladini vsestranska izobrazba ter nam toplo priporočal, da si ustanovimo tukaj svoje izobraževalne društvo.

Sv. Križ pri Slatini. Poročil se je 31. marca Vinko Žurman, brat tukajšnjega župana Janeza Žurman z Sofijo Ocvirk. Poročal je »nevestin stric« g. Maks Ocvirk, župnik pri Sv. Andrežu pri Velenju. G. V. Žurman se preseli v Celje, kjer bo izvrševal svojo dimnikarsko obrt. — Obilo srečo!

Rajhenburg. Za neprecenljive zasluge, katere si je stekel preč. g. duhovni in konzistorijalni svetnik Jožef Cerjak v rajhenburški župniji posebno s pozidanjem prelepe Lurške cerkve, so ga ob njegovem odhodu na župnijo Sv. Jerneja v Slov. Bistrici imen vane vse občine v rajhenburški župniji častnim občanom. Vsi Rajhenburžani želimo v svoji hvalečnosti prezaslužnemu gospodu na njegovem novem službenem mestu še za mnoga leta krepkega zdravja in božjega blagoslova.

Dobje pri Planini. Na cvetno nedeljo se je ustanovila pri nas podružnica kmetijske družbe. Ustanovni shod je bil jako dobro obiskan. O pomenu podružnice in o kmetijskih koristih je govoril zastopnik slov. kmetijske družbe iz Ljubljane inženir Alojz Tavčer. Pristopilo je dosedaj že 60 zavodnih Dobjanov, drugi še bodo pristopili.

Dobje pri Planini. Padla sta na Koroškem dva vrla naša mladeniča, ki sta od začetka bila v vojni službi, Alojz Tovornik, zadet od sovražne strojnice, in Franc Romih iz Jelc, zavrtno umorjen od nekega nemškega vojaka.

Dol pri Hrastniku. Dne 30. sušca se je vršil tu javen shod socialnodemokratske stranke. Gledalcev je bilo veliko, pravih poslušalcev pa ob sklepu shoda že malo, razven naročenih iz Hrastnika. Govornika sta povedala prav lepe reči. Kovaču n. pr. se zelo smilijo naše ženske. Na Nemškem jim baje ni treba ne gnoja kidati, ne pese okopavati, sploh tam se godi ženski silno dobro, to pa zato, ker so organizirane in če se hočejo naša dekleta in ženske tudi ob delavnih v zlikanih čevljih sprehajati, se seveda morajo pri rdečkarjih organizirati. Povedal je tudi, da socialisti lahko dosežejo, da se bo živina zopet rekvirirala, treba se jim je le Kristana obrniti, toda mi kmetje se jim smilimo in zato bodo potrpehli, da ne bodo dyakrat na teden mesa jedli. K temu bi pripomnili, da so naši kmetjski poslanci dosegli pri vladi, da se je razglasila prosta kupčija, ter se nam živina ne sme več s silo jemati, kar je bilo tako že zadnji čas, ker sicer bi se bila živinoreja v naših krajih za več let uničila. Kako se pa kmetje smilijo našim socialistom, bi lahko povedali tisti kmetje, katerim se je v novembur lanskem letu grozilo, da pridejo na »obisk.« Govornik Malovrh pa je toplo priporočal vsem kmetom, naj berejo socialdemokratski list »Naprej.« Kogar zanima, naj si preskrbi letošnjo 58. številko tega lista z dne 11. marca ter prebere članek »Revolucija.« »Vzemite vse s silo«, to je bojna pesem v tem članku, kjer pisatelj-boljševik poziva vse »somišljenike«, naj delajo na to, da tudi tu na Slovenskem ustanovijo socialistično republiko, kakor je v Rusiji. Pošten kmet, ki bo bral ta članek, se mora zgražati nad temi socialističnimi misli. Le več takih člankov v list »Naprej«, potem ne bo ču-da, če se bodo začeli taki slučaji grozodejstva, kot se je zgodil pred dvema mesecema pri Sv. Juriju, kjer so posestnika Matka, njegovo ženo in služkinjo grozovito umorili ter oropali.

Ptuj. G. urednik, ste brali veselo vest, da bodo Amerikanci srbskim kmetom nakupili konj in mul? Glejte, ko bi se kdo v Ameriki se spomnil našega slovenskega kmeta in mu kupil vsaj par mul, to bi se obnesla reja, vsaj mulcev je dovolj v naših krajih. Na ljubljanskem barju so lovili erarične konje kot cipe, v našem mestu je bil nakup eraričnega konja strogo prepovedan. Ko so dolge kolone najlepših in najboljših konj že bile na Ogrskem preko naše meje, tedaj se je slovenskih kmetov tudi pamet spomnila brez uradnega dovoljenja. Začeli so vsaj zadnje ostanke eraričnih konj kupovati od priprostitih vojakov in častnikov, ki so imeli tudi svoje lastne konje. Ko ni bilo nobenih konj več na cesti videti, je bilo nakupovanje uradno dovoljeno. Več stotin teh konj je bilo pobitih v Ptuj, Mariboru in v Gradcu, navihanci so zaslužili jako lepe svote, vse to je bilo v redu; poštenjeji so obdržali konje in sedaj plačujejo globo na ukaz konjske komisije.

Sv. Lenart v Slov. gor. Shod, ki ga je imela JDS, t. j. naša stara liberalna stranka, se jim je pač klaverno obnesel. Videli so, da bodo tukaj v Slovenskih goricah pač malo pristašev imeli, razun nekaj inteligence, ki so pa skoro sami priseljenci. Pri otvoritvi shoda niso imeli nobenega svojega pristaša, zato je bil izvoljen za predsednika Hinko Fannedl, posestnik iz Partinje. Med shodom je potem prišla skoro vsa inteligenca šentlenartska. Nočemo pa s tem reči, da so to sami njih pristaši. Prvi dobi besedo poslanec JDS prof. Voglar. Razpravljal je o našem skupnem sedanjem položaju, o agrarnem vprašanju, denarni vrednosti in vojnih posojilih itd. ter pridno med govorom agitiral za pristop v svojo stranko. Po njegovem govoru je pobijal predsednik agitacijo za pristop v njihovo stranko, ker naša stranka še z večjo vneto podpira zdrav razvoj našega kmečkega ljudstva in ravno tako deluje pri agrarni reformi (razlastitvi tujih zemljišč) in vseh važnih vprašanjih. Za kmeta, bodisi malega ali velikega, kmečkega delavca, obrtnika je le prostor v naši stranki, ki je zgrajena na večnoveljavnih načelih krščanskega demokratizma, katero načelo pa žalibog v JDS pogrešamo. Povdarjal je, da kmečki človek, kakor ljubi pošteno posvetno inteligenco, ravno tako ljubi tudi duhovsko inteligenco, katere pa v liberalni stranki nima prostora. (Velik sum je nato nastal pri nasprotnikih. G. profesor ugovarja.) Nazadnje omenja predsednik, da je sedaj v teh burnih časih le umestno skupno delo za našo mlado državo Jugoslavijo. Po kratki razpravi je predsednik zaključil zborovanje in tako smo se razšli v nadi, da tukaj pšenica stranke JDS ne bo šla v klasje.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Mohorjani so darovali za uboge dijakke K 105.63. Od teh se je poslalo 70 K Dijaški kuhinji v Mariboru in K 35.63 Dijaški kuhinji v Celje.

Laško. Ljudje, kateri se vedno ponajajo, da so svobodomiseln in da vsakemu pustijo, da se organizira pri stranki kateri hoče, delajo sedaj precej drugače. To vidimo posebno tukaj v našem kraju, kjer je veliko delavstva. V premogokopih, na železnici in v tovarnah so začeli socialdemokratski voditelji in njih pristaši nastopati proti drugače mislečim delavcem z nasilstvom in grožnjami, da bodo dobili službo, ako ne pristopijo k njihovi organizaciji. Obenem so začeli hujskati delavce proti kmetom in duhovnikom, češ, kmetje so krivi draginje, duhovniki pa vojske. Dne 23. sušca so imeli socialni demokratje v Laškem shod, kjer je njihov govornik hvalil svojo stranko, s trditvijo „mi smo tisti, ki smo bili vedno za mir.“ Da so pa nemški socialdemokrati vedno glasovali za vojaške kredite in bili vedno za stalažo Viljemu II., tega pa seveda svojim ovčicam ni povedal. Opozarjamo socialdemokrate, naj v dosego svojih namenov rabijo bolj poštena sredstva. Zaupnike naše SKZ pa opozarjamo, naj nastopijo proti nesramnim lažem naših nasprotnikov.

Ponikva ob južni Zel. Ob zelo veliki udeležbi se je vršil dne 6. aprila tukaj shod SKZ. Govoril je podpredsednik VLS prof. Bog. Remec iz Ljubljane o raznih strankah, ki snubijo lepo Ponikvo, o krivcih vojne, o gospodarskih razmerah v Jugoslaviji, o valuti in vojnem posojilu. Govor je vsem navzočim izredno ugajal. Spoznali so, da je SKZ res prava kmečka stranka, katere se je treba okleniti s celim greem. Soglasno so bile sprejete resolucije zoper zasedanje našega ozemlja od Italijanov, za združenje vseh Slovencev v kraljestvu SHS, zoper militarizem, kakoršen je bil v rajni Avstriji, za obrestovanje in izplačanje vojnih posojil, od česar je odvisen blagor tisočev, za obdačenje kapitalistov in vojnih dobičkarjev, za sklopanje pokrajinskega zbora, za pravično odmero osebnodohodninskega davka, za razširjenje krščanske kmečke organizacije na celo Jugoslavijo. Shod je pokazal, da SKZ na Ponikvi trdno stoji.

Velika noč.

Hito vse se spreminjava,
Človek ne verjel bi skor.
Včeraj nemška še trdnjava,
Dan's slovenski Maribor.

Včeraj ptujski klobasarji
Klicali Slovence „ptuj.“
Danes mi smo gospodarji,
Danes je slovenski Ptuj.

Zginil nemški zagovornik
Stajerc, ta nesramni list,
Zginil Linhart, zginil Ornik,
Zginil nemški „antikrist.“

Včeraj nemški še uradi,
„Bindiš, tos ferštema nit“,
Danes znajo nemški gadi
Vsi slovenski govorit'.

Včeraj „Wacht am Rhein“ so peli,
Klicali so „hail und zik.“
So rjovel in besneli:
„Ole Bindisen am Strik.“

Danes pa vsi nemški bucki
Tiho lazijo okrog.
So ponižni kakor cucki,
Nemce je zapustil Bog.

Včeraj so še s „habdijero“
Nemci se pozdravljali.
Dan's pojo pa miserane
Nemčiji in Avstriji.

Včeraj kleli so Francoze
In „Gott strafe Engeland.“
Danes pa vse nemške kozo
Kličejo jim „Kistihand.“

Vse to nč jim ne pomaga,
Vse zastoj je njihov trud.
Naša je sijajna zmag,
Nemci danes so „kaput.“

Kon'e je našega trpljenja.
Zginila je nemška moč
To je pravi dan vstajenja
To je naša — Velika noč.

Blaž Zafošnik.

Prijava državnih rent in vojnih posojil. Da se mere sestaviti v svrhu pregleda in nastavka naše plačilne bilance skupna svota vseh nam (v Sloveniji) lastnih vrednostnih papirjev, in sicer državnih rent in vojnih posojil avstrijskih in ogrskih ter drugih naloženih papirjev, kakor obligacij, zastavnih pisem, železniških prioritet in končno tudi delnic podjetij izven Jugoslavije, je treba napraviti točen seznam vseh v privatnih rokah se nahajajočih vrednostnih papirjev stare monarhije in podjetij, ki so pripadale prej k njej, a so sedaj zunaj mej Jugoslavije. Da bude statistika točna, je v velikem interesu vsakega posameznega kakor tudi splošnosti, ter je vsled tega, da se ne bi domnevalo kakih davčnih in podobnih uradnih odredb za tem pozivom, kar bi marsikoga odvrnilo od prijave, sprejela sestavo te statistike privatna tvrdka: Dr. Ivan Černe, gospodarska pisarna, v Ljubljani. Priglasiti je torej samo pismeno po depisnici na ta naslov, vse gori navedene vrednostne papirje z imenom in naslovom lastnika, ter je navesti tudi, ali se papirji nahajajo v Jugoslaviji ali izven nje. Na primer: »Prijavljam: K 2000 4% avstr. kronske rente, K 5000 V. avstr. voj. pos. zaklad. in K 6000 4% želez. prior. Kranj—Trstič. Prva dva papirja sta tukaj, tretji na Dunaju. Andrej Maček, posest. Vrhnika 125.« Nasloviti je dopisnico: Dr. Ivan Černe, gospodarska pisarna, Ljubljana 147. — Ker so ti podatki izredne važnosti za vse naše gospodarstvo kakor tudi za posamezne lastnike vrednostnih papirjev velikega pomena, se prosijo denarni zavodi, župni uradi in druge vplivne osebe, da gredo vsem radi prijave vprasujočim s pojasnili na roko. Denarni zavodi, uradi in korporacije, ki dosedaj še nikdar niso prijavili stanja svojih vrednostnih papirjev, se vlnodno prosijo, da v interesu popolnosti te statistike istotakoprijavijo sedanje stanje svojih gori navedenih vrednostnih papirjev. Vse prijave naj se gotovo izvršijo najkasneje do 26. t. m., da se more statistika takrat zaključiti. Slovenski listi se prosijo v interesu stvari same, da blagovolijo do ravno navedenega roka parkrat objaviti ta poziv.

Velika nesreča. Dne 19. t. m. se je vozil veleposesnik Miha Janežič iz Župelevoa pri Brežicah z vlakom iz Maribora proti Ptuj. Pomotoma se je vsedel v I. razred, a imel je samo listek za II. razred. Sprevoznik mu je ukazal, naj gre v svoj voz. Janežič se je res med vožnjo preselil v sosednji voz, a je padel med vozove. Odrezalo mu je obe nogi in ga še tudi drugače zelo razmesarilo. Bil je takoj mrtev.

Obisk. Na veliki terek je obiskal našega g. Knezoškofa učeni francoski zgodovinar in pisatelj Le Comte Begouen, ki se silno zanima za staro zgodovino naših krajev. Spremljal ga je generalštabni major g. dr. Gaston Reverdy.

Uredništvo „Slov. Gospodarja“, „Straže“ in „Malih Novic“ je dobilo svoj lasten telefon, ki ima številko 220. Število 113 ima edino trgovina in tiskarna sv. Cirila. Z uredništvom se lahko govori telefonično vsak delavnik od pol 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer. Ob nedeljah in praznikih se pa ne ura-
duje.

Slovenci širite Gospodarja!

Vijetnamski gospodarji.

Sv. Jakob v Slov. gor.: Vaš dopis glede nemškutarjenja naših „jugoslovanskih“ uradov smo priobčili v „Malih Novicah“ dne 12. t. m. — Ignacij Kuk, Konjice: Vašo zadevo izročili pristojni oblasti. Za list pa je preobširno. — Oplotnica: Kedaj in kje se vrši naznanjeni shod na belo nedeljo? — Sv. Marjeta na Drav. polju: Pritožite se na finančno ravnateljstvo. Povejte v pritožbi, da je Ahlič dobil cigaret, koliko je hotel. Za Vaše podatke glede Kalčiča, Macuna in Ahliča smo vam zelo hvaležni. Le večkrat poročajte! — I. K., Sv. Peter pod Sv. gor.: Napravite takoj priziv na okr. davčno oblast v Brežicah. — Kališovec: Poročajte glavarstvu, naj sestavi novo občinske odbore. — Ormož: Dotični, ki je v „Kmetovalcu“ nazval naše kmetovalce starokopitne kimovce, je tako neznatna oseba, da se ne splača, se pečati z njim. — Sv. Jurij ob Ščavnici: Istih novic ne prinašamo dvakrat. — Brestrnica: Če gerent res tako govori o Jugoslaviji, kakom nam Vi pišete, ga naznanite okrajnemu glavarstvu. — Član karju „Tako ne sme“: Pošljite nam čimprej omenjeni članek. A že naprej Vas prosimo, članek naj bo kolikor mogoče kratek, ker bo „Slov. Gospodar“ izhajal zopet dalje časa samo na 4 straneh. Trpimo na pomanjkanju papirja. — Žiče pri Konjicah: Pritožba o Vaši učiteljici ne spada v list. Obrnite se na okrajni šolski svet. — Razbor pri Loki: Preosebno, zato roma v koš. — Jarenina: Dotični gospod ne želi biti opevan. Oprostite torej! — St. Lenart v Sl. g.: Hvala! O dotičnem shodu smo že poprej dobili od druge strani poročilo. — Prlekij na koroškem bojišču: Žal, da ne moremo objaviti vseh pozdravov, ker imamo malo prostora na razpolago. Izročite Vašim tovarišem naše velikonočne pozdrave! — Sv. Trojica v Slov. gor.: Hvala za informacije. Bomo dobro porabili. — Trnische pri St. Janžu: Radi pošite se pritožite na poštno ravnateljstvo v Ljubljano.

Vsem dopisnikom, sodelavcem, prijateljem in naročnikom želi uredništvo veselo in milostno polno Velikonočne praznike!

Slovenskim vojakom! K Veliki noči smo došli od naših vrlih jugoslovanskih vojakov, ki stojijo na straži na naših mejah, mnogo pozdravnih kopisov. Za vse te pozdrave se vam, vrli Marštrovi junaki, vroče zahvalujemo in vam vračamo obilo naših pozdravov. Junaki! Vsa naša domovina vam je hvaležna, da tako krepko strazite naše meje pred vpadom divjih nemških, madžarskih in laških olp. Slava in hvala vam! Veseli Velikonoči! Slodko nisanke!

Posamezne številke „Slovenskega Gospodarja“ in „Straže“ stanejo od 1. oktobra naprej v razpisnem 50 v, brez zbirne na to, ali imajo 3 ali 2 strani.

Načelstvo Ormoške posojilnice

vabi svoje ude na

redni občni zbor

ki se vrši

v ponedeljek, dne 28. t. m. ob 1. uri po
v uradni sobi posojilnice.

Dnevni red običajni z volitvijo načelstva in nadzornih
43 Načelstvo.

Kletarsko društvo v Ormožu

vabi svoje člane na

redni občni zbor

ki se vrši

v ponedeljek, dne 28. t. m. ob 3. uri po
v društveni sobi Kletarske gostilne.

Na dnevnem redu je med drugim nova vol
načelstva in nadzorstva.

44 Načelstvo

V ponedeljek, dne 21. aprila ob 3. uri po

se vrši v posojilniških prostorih

redni občni zbor

hranilnice in posojilnice pri Sv. Kunigundi na

z običajnim dnevnim redom.

42 Načelstvo

Za mesto Maribor se išče spretnega

zavarovalnega zastopnika

za požar in življenski oddelek. Porudbe na
no poverjenstvo (zajemne zavarovalnice, Celje,

Marija, naša mati. Prerokovanje in govor. Spisal dr. Alojz Hohnen, profesor bogoslovja v Mariboru. Mirova knjižnica, 12. izdaja. 120 str. 1.50. Marija, naša mati. Prerokovanje in govor. Spisal dr. Alojz Hohnen, profesor bogoslovja v Mariboru. Mirova knjižnica, 12. izdaja. 120 str. 1.50. Marija, naša mati. Prerokovanje in govor. Spisal dr. Alojz Hohnen, profesor bogoslovja v Mariboru. Mirova knjižnica, 12. izdaja. 120 str. 1.50.

MALA NAZNANILA.

Trgovina z lesnino v Kranju (Kranjsko) priporoča, da trgovci in metevalci svoje zalogo lesnega poljskega oredja in lesnih izdelkov, kakor grabelj, senožeti vil, cambojev, kosov, vsakovrstnih kosov, vsakovrstnih korb iz protja, mlinskih sit, rošev, različnih škafov, čebur, kakor tudi vse lesene kuhinjske potrebšćine. M. Časoj. 358

Prodajalica izdane, mešane stroke, želi primerne službe. V besedi in pisavi možna slovenskega in nemškega jezika. Ponudbe pod: „O. S. Slivica pri Mariboru.“ 28

Trgovski učesnik z dobrim šolskim spričevalom se sprejme v trgovini mešanega blaga A. Plinter v Slov. Bistrici. 29

Kupujem suhe gobe in laneno seme po najvišji dnevni ceni. Prodajam dobro bučno olje vsako množico. Ivo Gräther, trgovina mešanega blaga Sv. Jurij ob Tabernu. Sav. dolina. 8

Browning-pištolica kal. 6.35 se kupi. Ponudbe na „A. B.“ pošto ločeno, Sv. Pavel pri Preboldu. 9

3 para popolnoma novih Golser-čevljev št. 42, in 45. se zamenjava za mast ali olje. Antonija Thoman, Maribor, Togethoffska ulica 36, II nadst. 25

Slikar in pleskar Jakob Senekovič v Mariboru, Koreška ulica št. 84 se priporoča vsem Slovincem (tudi kmetom) za slikanje sob itd. Dobra, lepo in v vsakem okoliščini zadovoljiva izvedba. Delo se lahko tudi pisмено naroči. 26

Preda se malo posestvo pri mestu. Magdalena ulica št. 78 c Maribor. 27

Gentilias „pri zamoru“ v Ptuj in hite natakario. 16

Išče se za takoj vinogradnik (viničar). Blada prav dobra. J. Pfeiffer, pos. v Leskovcu pri Krikem. 21

Služba organista in cerkovnika se razpisuje. Proste stanovanje, vrta, bira in 800 K letne plače. Oglašiti se je pri cerkvenem predstojniku. Širje pri Zidanem mostu. 13

Pridno dekle za pohištvo in k otrokom se takoj sprejme v dobri hiši v Rogatecu. Ponudbe in predstave pri g. M. Kratsdorfer, Maribor, Bankarjeva ul. 4. 13

Učence se takoj sprejme na tri leta pri Anton Marčič, vsaj 81. Bistrica. Starost 16 do 18 let. Za opeke in hrano se bo skrbele. 11

Minar — invalid išče v najem mal umetni mila na dobri vodi, nekoliko zemlje, v bližini cerkve in šole, ali pa s malo trgovine z moko in deklinimi pridelki, v okoliščini Ptuj, Ljutomer, na naslov Iv. Ivanuš, minar v Mozirju. 46

Išče se v gradu Jelše pri Šmarju blapec. Plače dobi 80 K in vso v hiši. 12

PRIDAJALKA s dobrimi spričevali in poštena se sprejme takoj ali pozneje v mešano trgovino Florjan-a Gajšek v Luki pri Znanu. Mirova in stanovanje v hiši. Zah-tera plače se naj v ponudbi na-vede. Brednost imajo starejša in ta-ke, ki so doma iz Slov. Štaj. Istotam se sprejme tudi trgovski učesnik. 11

Za graščino na Hrvaškem se iščejo: 1 kuharica in 1 sobarica za gospodski dvor, 1 neoznjen gozdni čuvaj, kateri bi event. upravnika (šafarja) nadomestoval. Več neoznjenih blapev h kon-jem in volom. Bism. ponudbe z zahtevno plače je poslati na naslov: Franjo Grobovšek, oskrbnik, Mirkovec, p. Sv. Križ — Zaštetje, Hrvat-sko. 17

Želim priti za mlinarja: vsamem tudi mila v najem. Josef Vigee, Krčevina 176, p. Vurberg. 24

Pohištvo.

najboljše kakovosti izdeluje in prodaja zmernih cenah Obrtna zadruga mlarskih mojstrov, Grajski trg 3, MARIBOR. 24

kupuje tudi vsakovrstni mlarski les. 68

Obleke od preproste do vsakovrstne najfinjše, domačo dobro in vestno delo, vsake velikosti, izborne kakovosti izdeluje točno in solidno

ALOJZIJ ARBEITER, Maribor, Dravska ul. 15, pri starem mostu. 719

Kupi se posestvo, s ceno do K 10.000. Najrajši v Savinjski dolini. Ponudbe s ceno naj se pošljejo na: Alojz Dralc, Podkraj št. 60 p. Loko pri Zagerju ob S. 31

Milenska sita možna, trpežna št. 4 do 5 K 25, št. 6 do 7 K 35, št. 8 K 40 za kos. Pri odjemu 20 kosov enega na vrh. Pošilja se proti povzetju ali predplačilu. R. Dolinar, Smlednik, Medvede. 23

Gospodarska zveza v Ljubljani ima v svoji zalogi večjo množico pesnega in repnega semena; raz-pelaga tudi s semenom sladkorne pese. Čebule oddaja po 50 vin. 1 kg. Na zalogi ima tudi suho so-divje za krmo živini. Ravnekar se dešle tudi stikalnice za sadje. Blagovolite se obratiti v slučajni potrebe le na gorati naslov. 22

Iščem dekle 16—20 letne, pridno, dobro in pošteno. Glavno je, ako ima veselje do kuhinje in dra-goga gospodarskega posla. Naj-raje bi, ako je ubežna, ali brez staršev. Vzela bi je za domačo k sebi, ker nimam hčerke. Angela Perger, Dobava pri Brežicah. 21

Rutinski stroj srednje velikosti, stroj za opeko, kateri naj dnevno izdeluje 8—12 tisoč kosov zidane opeke, star ali nov, se takoj kupi. P. Placer, Ptaj. 4

Minar — invalid išče v najem mal umetni mila na dobri vodi, nekoliko zemlje, v bližini cerkve in šole, ali pa s malo trgovine z moko in deklinimi pridelki, v okoliščini Ptuj, Ljutomer, na naslov Iv. Ivanuš, minar v Mozirju. 46

Išče se v gradu Jelše pri Šmarju blapec. Plače dobi 80 K in vso v hiši. 12

PRIDAJALKA s dobrimi spričevali in poštena se sprejme takoj ali pozneje v mešano trgovino Florjan-a Gajšek v Luki pri Znanu. Mirova in stanovanje v hiši. Zah-tera plače se naj v ponudbi na-vede. Brednost imajo starejša in ta-ke, ki so doma iz Slov. Štaj. Istotam se sprejme tudi trgovski učesnik. 11

Za graščino na Hrvaškem se iščejo: 1 kuharica in 1 sobarica za gospodski dvor, 1 neoznjen gozdni čuvaj, kateri bi event. upravnika (šafarja) nadomestoval. Več neoznjenih blapev h kon-jem in volom. Bism. ponudbe z zahtevno plače je poslati na naslov: Franjo Grobovšek, oskrbnik, Mirkovec, p. Sv. Križ — Zaštetje, Hrvat-sko. 17

Zavarovanja

z enkratnim predplačilom premij z vojno-posojilnimi papirji se morejo sklepati pod sledečimi pogoji:

1. Zavarovanja za primer doživetja in smrti:

Kdor vloži vojno posojilne obligacije ali zakladnice za nominale K 1000—, dobi po preteku 15 let v gotovini K 1000—. Za primer poprejšnje smrti je gotovinski znesek K 1000— takoj plačljiv.

2. Stedilna zavarovanja

(zavarovanja s stalnim plačilnim reškom): Kdor vloži vojno-posojilne obligacije ali zakladnice za nominale K 1000—, dobi po preteku 12 let v gotovini znesek 1000 K. Ta gotovinski znesek je plačljiv še le po 12 letih. Ako umrje zavarovanec poprej, se znesek izplača po preteku 12 letne dobe enemu, ki ima pravico do izplačila. — Po-llice se morejo po 3 letih odkupiti s 5 odstotnim diskon-tom ali pa obremeniti do višine vsakočasne odkupne vred-nosti s posojilom. Obresti s: računajo po 5 odstotkov.

Zavarovanja za primer doživetja in smrti

za zneske do K 5000— se sprejemajo brez zdravniške preiskave, za višje zneske je potrebna zdravniška preiskava. Tako zavarovanje more skleniti vsaka zdrava oseba v sta-rosti od 15 do 55 let.

Stedilna zavarovanja

niso omejena glede vsote in starosti. Vsi zaposleni družbe imajo pooblastila, ki določajo obseg njih pravic in s katerim se imajo občinstvu izkazo-vati. 726

Sklad za vojaške vdove in sirote. — Ekspozitura v Mariboru. Bodnjska ulica 14.

Lastniki vojnih posojil! Pozor! Sklad za vojaške vdove in sirote zavarovalni oddelek „Expozitura v Mariboru“

sprejema vojnoposojilne listine kot enkratno vpla-čilo zavarovalne premije in sicer

a) za zavarovanje na doživetje ali smrt na 15 let proti izplačilu zavarovalne svote v gotovini t. j. za 1000 K nominale se izplača v gotovini 1000 K.

b) za zavarovanje na doživetje (hranilno za-dobo 12 let pod istimi plačilnimi pogoji.

Do 5000 K zavarovalne svote brez zdravniš-kega preizkovanja, nad 5000 K z zdravniškim preizkovanjem.

Zavaruje se pod a) vsak zdrav v starosti 15 do 50 let; pod b) od rojstva do 50 let. 586

Trgovci, pozor!

Vsled prevzetja druge trgovine se da v najem trgovska hiša, v kateri je že čez 10 let dobro upeljana trgovina z mešanim blagom. Trgovina leži tik farne cerkve na zelo prometnem kraju. Hiša je velika in ima dosti prostorov za skladišča, nadalje krasno veliko stanovanje. Tik hiše hlevi za živino in svinje. Vpraša se pri lastniku Franc Starčič, Sv. Barbara v Haložah. 732

Zahvala.

Dne 10. aprila smo položili k večnemu počitku našo preljubo zlato mamo

Marijo Krevh.

Prisrčna hvala vsem, ki so ji stregli v bolezni. Zlasti pa naj dobri Bog poplača preč. g. Ivanu Jurko za prekrasne besede ob grobu; hvala tudi preč. g. Kosiću in vsem, ki so se udeležili spreveda kljub nengodnemu vremenu. Bog plati! Z Bogom ljuba mama — in na svidenje.

Troblje pri Slov. Gradcu, 10. aprila 1919.

Žalujoci ostali.

45

Podjetniki in akordanti!

Odda se gradba nove javne okrajne ceste čez Prevorje okraj Kozje, in sicer za sedaj samo en del. Oglašiti se je nemudoma in osebno, da se ogleda načrt, teren in stavi ponudbe. Gradivo je večinoma na mestu, orodje, stanovanje in deloma živež po dogovoru na razpolago. Z delom je za-četi takoj po Veliki noči. Sprejme se tudi 10-pridnih de-lavcev za drobljenje gramoza, dnevno ali na akord.

Stavbni odbor za novo javno okrajno cesto čez Prevorje, okraj Kozje, p. Pilštanj, žel. post. St. Jur ob j. ž.

Laneno seme

kupuje vsako količino po najvišjih dnevnih cenah

Importna in eksportna družba **Horvat & Ko.**

Ljubljana, poštni predal 129.

Velika zaloga lanenega olja, firneža in umivalnega 729 (toaletnega) mila.

Kupim vsako množico trdih cepanih snih ter polsuhih dry, nadalje hrastovih hlodov vsake vrste in kakovosti od 10 cm debelosti naprej do gost po poljubnosti in pravega stanjevega lesa. Ponudbe za franko vagon oddajne postaje z navedbo časa dobave je nasloviti na:

Ivan Blatnik, trgovina z lesom Ločica p. Vransko pri Celju. 658

Zahvala.

Podpisani Ivan Gregorič, posestnik v Podklan-cu št. 8 naznanim, da je vsled zlobne roke pogo-rel skedenj in kozolec. Zavarovan sem bil pri Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani, katera mi je takoj točno plačala celo zavarovalnino. Zato me veže dolžnost, da se javno zahvalim. Podklanc, dne 28. marca 1919.

727 Ivan Gregorič.

Pozor trgovci!

Razpošiljam na debelo po zelo nizki ceni sledeče blago:

Cimet cel, poper cel, nageljnovi žbice (Nelken) cele, žafran, paprika mleto, škroba, erdal in brilant kre-mo za čevlje črno in rumeno, vaselin (mast za čev-lje) črna in rumena, ličilo (Wichs), žgano žico, žič-nike (žeblice) vsake velikosti. Sukanec (cvrtn) črn in bel.

J. Menart, trgovec

Domžale, Kranjsko.

Danes **nenadomestljivo perilo** se šteti samo z uporabo mila

Tvornica mila in sode

Ig. Fock Kranj

Poskusni zavoji z 4 in vsebine. 708

Družba za električno obrt

Delniška družba.

Montažni oddelek v Mariboru

Edmund Schmidova ulica št. 8

Telefon št. 239. Brzjav: Transformer Maribor

Dobava naprav za električno luč in električne sile v vsakem obsegu.

Siloslavni (dinamični) stroji in elektrobudniki za vsake tokovne vrste.

Prevozni in prenosni elektrobudniki za poljedelstvo. Pretvorniki (transformatorji) in generatorji za vsako delo.

Vetrila (ventilatorji) in ekshaustorji.

Vmesne razprave za vsakovrstne tokovode (Hoch-und Niedervolt).

Zaloga elektromaterijala, elektri svetilnic in kurila.

Proračuni stroškov in načrti (projekti) se rado-voljno izdelujejo. 595

Brata Vošnjak,

trgovina z usnjem in surovimi ko-
žam .:PTUJ:. v hiši poleg okr. glavarstva
(41) (prej trgovina Lenart) 395
podplati, notranje usnje, zgornje usnje črno in ru-
javo, likanec, (usnje za kenjske oprave). cepljene
usnje za gamaše, elegantni **box-calf** in **che-**
vreaux čevlji, pol čevlji, — čevlji iz telečjega
usnja, navadni čevlji iz rujave kravine, dretna —
podplatni cveki — platne.

Uredništvo vojnega albuma
prejšnjega pešpolka št. 87 plača vsem naročnikom
albuma vplačane svote nazaj. Zneski, ki ne bodo
zahtevani od dne razglasenja v dobi šestih mese-
cev, pripadajo invalidnemu fondu celjskega pešp.

Zopetna otvoritev trgovine.

Cenj. občinstvu naznanjam, da sem zopet otvoril
trgovino z modnim in manufakturnim blagom,
v **MARIBORU, Gosposka ulica 5.**

Potrnil se bom, da bom svojim cenj. odjemalcem
vselej le z dobrim blagom in po nizkih cenah kar najbolje
postregel. Za blagohotno naklonjenost in obilen obisk se
priporoča z ooličnim spoštovanjem

J. N. Šoštarč,
trgovec, Gosposka ulica, Maribor.

34

Velika prodaja

svile

se vrši od 1. do 19. aprila
v veletrgov. in razpošiljal.

R. Stermecki
v Celju

Trgovcem in v množinah čez 10 m
se svila med tem časem ne bo
odajala.

(89) 655

Javna zahvala.

Podpisana se tem potom g. dr. Vinko Tajnšek, di-
striktnemu zdravniku v St. Pavlu v Sav. dolini za njegovo
v rešnici požrtv valno prizadevanje, rešiti me iz resne
smrtne bolezni, kar se mi je tudi posrečilo, najprizrenejše
zahvaljujem, priporočajoč ga kot izvrstnega zdravnika vsa-
komur najtopleje.

Dolenjavas pri St. Pavlu v Sav. dol., 15. marca 1919.

Frančiška Kozár,
p. d. Rožaj, posestnica.

18

Fran Baš

diplo. živnozdravnik ordinira

Glavni trg 12, CELJE, Glavni trg 12.

Več delavskih moči

moških in ženskih od 15 let naprej se sprej-
mejo za snajenje steklenic in nalivanje slatine.
Stanovanje in prehrana pri podjetju.

Zdravilišče Slatina Radenci

Istotam se sprejme tudi en priden in zanesljiv
konjski hlapec. 30

Nagrada

in velika hvaležnost
razamči se dotičnemu
kateri sporoči iz zanesljivih virov Janezu Šer-
bec veleposesniku na Velikem kamnu pošta
Koprivnica o usodi njegovega, od 30. oktobra
lanskega leta pogrešanega sina Ivana Šerbec,
kot desetnika 26. pešpolka, 4. baon, 4. stat.
zadnja vojna pošta 486. 10

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu vljudo naznanjam, da sem
otvoril s 15. aprilom t. l. v **Slovenjgradu**

trgovino z mešaním blagom.

Potrnil se bom slavno občinstvo v vsakem oziru
zadovoljiti s tučno in solidno postrežbo.

Za obilen obisk se najtopleje priporoča
Ivan Rožnik. 19

Pozor!

Za vedno prepovedana cesta.

Spodnja hajdinska soseska, obstoječa iz 28 posest-
nikov, prepoveduje cesto, ki pelje na Spod. Hajdin od
hiše Matije Karner št. 10 proti Rengovemu mlinu. To cesto
so v vojnem času napravili vojaki in vozniki iz drugih
občin, ko večina posestnikov od tega skupnega zemljišča
ni bile doma, zato se pa sedaj prepove vsem tistim, ki
niso na tem posestvu vknjiženi, posebno še pa voznikom iz
tujih občin in tujih političnih okrajev. Kdor ne bo ubogal
in se ne oiral na sverilne table, ki so na vsakem koncu
postavljene ali bi ograjo tgal, zapade hudi kazni in bo
plačal velike stroške, ki bi nastali po sodnijski pravdi na-
radi motenja posestne pravice.

Anton Svenšek, župan. 23

Viktor Korsika

trgovina s semeni

Ljubljana, Kongresni trg.

Priporočam svoja preizkušena in priznana prisna
ter dobro kaljiva zelenjadna, poljska in cvetlična

semena.

Cenik za leto 1919 je izšel in je vsakomur pa raz-
polago. Prosim, ozirajte se natančno na moj naslov.

*Živo apno, portland cement, zid-
no in strešno opeko (vse v celih
vagonih), fini mizarški lim (od
100 kg višje) ponuja*

Val. Urbančič, Ljubljana

Bleivsisova cesta 18.

Svarilo.

V zadnjem času širijo slebni jeziki razne lažipol-
govorice o meni, z namenom, kratiti mi ogled ter zaupanje
pri ljudstvu in oblasti. Opozarjam, da bom vsakega, ki
brusi s takim kleptanjem jezik, izročil brezobzirno sodni-
ski oblasti in to tem bolj, ker sem skoraj vsem sosedom
šil ves čas vojske na reko, zato pa žanjem sedaj ta
ostudne zahvale.

Mirko Vauda,

učitelj in gerent pri Šmarjeti ob Pesnici.

Kupil bi

dvojni kozolec

s 4 okni in stebri. Kdo ga ima na prod-
naj pišejo na Josipa Zajc, Mali vrh, Globok
pošta Brežice.

Prevzetje trgovine

v Smartnem na Pohorju.

Znano trgovino Kos Ivan v Smartnem na Poho-
sem kupil Vorša Leopold, trgovec na Devini št. 26.

Priporočam se in zagotavljam, da bom tudi jaz
domačin zalagal občinstvo z dobrim blagom.

Prevzel sem tudi poštno nabiralnico za Smartno
okolice občine.

Vorša Leopold, trgovec. 3

Zahvala.

Re daljši bolezni nam je neizprosna
smrt vzela moža, očeta in brata

Alojza Grešak,

p. d. Škrebni, posestnika in cerkvenega
ključarja podružnice Sv. Štefan.

Ob času bolezni in pri pogrebu nam je
prišlo od vseh strani tolike izrazov tolažb in
sočutja, da odgovarjamo samo srčnemu čutstvu
če izrekamo tem potom vsem prijateljem za
hvalo.

Posebno se čutimo dolžne, zahvaliti se
za ganljivi nagovor g. župniku Gorjup, g.
dolskemu kaplanu za večkratni obisk ob času
bolezni, g. dolskemu vodji Heibauerju za spre-
v. d. s šolarji ter sploh vsem, ki so z nami
čutili globoko žalost.

Sv. Štefan pri Hraatniku, 21. marca 1919

Zalujoči ostali. 34

Zahvala.

Revodom pogreba dragega in nepozab-
nega nam brata, srioca in svaka, g. župnika

Vida Janžekovič,

izrekamo tem potom vsem, ki so mu izkazali
zadnje čast, najprizrenejšo zahvalo. Posebno
zahvalimo veleč. g. dekana Jožefa Čížek za
vso skrb, ki so jo imeli za rajnega, za vod-
stvo pogreba in nagrobno slovo, potem č. g.
župnika Evalda Vračko za v sree sega-
joč poslovilni govor v cerkvi, vse č. g. du-
hovnike od blizu in daleč, nadalje cenj. rod-
bino Mikl od Sv. Marjete niže Ptuja, domači
pevski zbor za žalostinki v cerkvi in na gro-
bu, sploh vse prijatelje in znance ljubljene-
ga rajnika.

Srečina, 7. aprila 1919.

Zalujoči sorodniki. 1

Podružnica Ljubljanske Kreditne Banke

v MARIBORU.

Delniška glavnica K 15.000.000.

Rezervni fond nad K 4.000.000.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Split, Celovec, Trst, Sarajevo, Gorica, Celje.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči
račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Po-
sreduje nakup in prodajo vrednostnih papirjev
in izvršuje berzna naročila najtočneje. — Daje

predjume na vrednostne papirje in blago. Es-
kontuje in vnovčuje menice. — Dovoljuje kre-
dite v vseh oblikah. — Poslovno mesto raz-
redne loterije. 350